

(Monitor Polski Nr 30, poz. 139) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Nie stoi na przeszkodzie uznania twórczości lub działalności plastycznej za wykonywaną osobiście, jeżeli artysta plastyk:

 - 1) zatrudnia w wyjątkowych przypadkach za zgodą Ministerstwa Kultury i Sztuki jednego pracownika do prac o charakterze pomocy technicznej,
 - 2) wykonuje twórczość lub działalność plastyczną zespołowo,
 - 3) wykonuje twórczość lub działalność plastyczną z elementów dostarczonych przez zamawiającego. W tym ostatnim przypadku za przychód uważa się wynagrodzenie otrzymane przez artystę plastyka z pominięciem wartości elementów dostarczonych.”;
- 2) w § 2:
 - a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1
 - b) w pkt 5 dodaje się na końcu następujące zdanie:

„W tym celu podatnik obowiązany jest złożyć nabywcy dzieła oświadczenie, że zgadza się na przekazanie całej należnej mu kwoty do Związku Polskich Artystów Plastyków oraz przedstawi zaświadczenie tego Związku, że Związek zobowiązuje się potrącić należny podatek od wynagrodzeń.”;
 - c) dodaje się nowe ust. 2, 3 i 4 w brzmieniu:

„2. Jeżeli artysta plastyk dokonuje sprzedaży własnych wyrobów z przeznaczeniem na eksport bezpośrednio właściwemu przedsiębiorstwu handlu zagra-

nicznego bądź za pośrednictwem spółdzielni przemysłu ludowego i artystycznego zrzeszonej w Krajowym Związku Przemysłu Ludowego i Artystycznego C.P.L.A., do przedmiotów wytworzonych na eksport i osiągniętych z tego tytułu przychodów nie mają zastosowania przepisy ust. 1 pkt 3 i 4. W tym przypadku jednak przychód ze sprzedaży przedmiotów wytworzonych przez artystę plastyka zarówno przeznaczonych na eksport, jak i na rynek krajowy nie może przekroczyć kwoty 400.000 zł rocznie. Na wniosek artysty plastyka organ finansowy szczebla wojewódzkiego może wyrazić zgodę na opodatkowanie podatkami od wynagrodzeń przychodu do kwoty 600.000 zł rocznie, jeżeli osiągnięcie tego przychodu pozostaje w związku z określonym zamówieniem eksportowym.

3. Do przedmiotów, o których mowa w ust. 2, nie ma również zastosowania przepis ust. 1 pkt 2, natomiast artysta plastyk obowiązany jest wydawać kolejno numerowane rachunki na sprzedaż tych przedmiotów i przechowywać kopie tych rachunków.

4. Jeżeli część należności z tytułu sprzedaży na eksport ma być przekazana na rachunek dewizowy podatnika, to do tej części należności nie mają zastosowania przepisy ust. 1 pkt 5, natomiast Związek Polskich Artystów Plastyków obowiązany jest potrącić podatek od pozostałej części należności przyjmując za podstawę obliczenia wysokości podatku całą należność.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

189

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 11 maja 1961 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 29 grudnia 1960 r. w sprawie ustalenia rejonów, w których dopuszczone jest w 1961 r. sztuczne zakażenie żyta sporyszem.

Na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 lit. d) zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 grudnia 1960 r. w sprawie ustalenia rejonów, w których

dopuszczone jest w 1961 r. sztuczne zakażenie żyta sporyszem (Monitor Polski z 1961 r. Nr 5, poz. 28), wyraz „ostrzeszowski” zastępuje się wyrazem „ostrowskiego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 maja 1961 r.

Minister Rolnictwa: w z. *S. Gućwa*

190

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 9 maja 1961 r.

w sprawie zatwierdzenia Katalogu cen obiektów typowych — część I, tom 1.

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 4 lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 38, poz. 265) ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Zatwierdza się Katalog cen obiektów typowych — część I „Budownictwo ogólne”, tom 1, wydany przez Depar-

tament Norm Budowlano-Montażowych Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, jako powszechnie obowiązującą podstawę do ustalania wynagrodzenia za roboty związane z budową obiektów objętych tomem 1 części I katalogu w umowach oraz rozliczeniach pomiędzy zamawiającym a wykonawcą.